

דוסי יקרה לילך קיים

דוסי יקרה, הכרנו לפני 40 שנה כשהגעתי בפעם ראשונה אליכם הביתה, ועומרי פשוט השאיר אותי עם אופיר ואיתך ורץ לאימון כדורסל... מייד הבנתי שאת "אמא פנתרה" שגידלה באומץ ובעוז שני בנים לתפארת. קיבלת אותי למשפחתך הקטנה בזרועות פתוחות, וכדרכך - בשפע מטעמים. התרגשת נורא כשהחלטנו סוף סוף להתחתן והחברות היקרות שלך, שמלוות אותך מאז ולתמיד, ריגשו אותך ממש כשעלו לשיר ביחד איתך בחופה שלנו. היית בעננים כשרז נולדה והעניקה לך את התואר המיוחד "סבתא דוסי". כל כך אהבת לצאת איתה ל"סיבובי שוויץ" במדרכות הקיבוץ, לטייל ולפנק בכל הזדמנות. מאז הצטרפו עוד נכדים למשפחה ואת כולם כל כך אהבת ופינקת ודאגת להם בכל מקום ובכל מצב. היית מאושרת כשהיו קופצים אליך למיטה בשבת בבוקר, לקחת אותם להאכיל את הטווסים, לשחות ולהשתולל איתם בבריכה, להקפיץ אותם למים מהכתפיים שלך לצאת לפיקניקים, טיולים ונופשים משותפים, ותמיד תמיד להאכיל ולפנק אותם ממעשי ידיך המבורכות. כשהנכדים התחילו לצאת מהבית לשנת שירות - העוגות והעוגיות שלך מצאו דרכן לכל קומונה ברחבי הארץ - מקיבוץ נירים שבדרום, דרך פנימיית הכפר הירוק, ויצ"ו הדסים ועד לפנימיית נהלל. היית מתייצבת בגאווה לכל הופעת מחול מופע שירה או סתם טקס "סיום תקופה" ותמיד גאה - גאה - גאה. כשהתגייסו לצבא - דאגת נורא. כל הזמן בדקת אם יצרו קשר ושאלת מה שלומם, וכמו תמיד - דאגת להעביר משלוחי עוגיות ופינוקים של סבתא דוסי. בזמנו, במשרד שלך בלוג וגם בפניה החמימה והמטופחת שלך בבית תמיד מוצגות לתפארה תמונות הגאווה ואהבה של חמשת נכדיך. דוסי יקרה,

זכיתי שאמרת לי שאני כמו הבת שלך ושהיית הסבתא הנפלאה של ילדיי. חייית חיים מלאים ועשירים - במשפחה, ביצירה, בחברים, בטיולים, באירוח מכל הלב של קרובים ורחוקים וביתך תמיד היה פתוח לכולם, ברוחב לב ובאהבה. כשיצאת לפנסיה היית עסוקה עד מעל הראש בפעילות חברתית, בהתנדבות ובדאגה לזולת. כאבת את המצב הפוליטי בארץ ודאגת כל כך לחטופים ולחייילים שלנו היקרים.

נוחי עכשיו, דוסי יקרה, לא הגיע לך לסבול כל כך ואנחנו מתנחמים בזה שלפחות הסבל שלך עכשיו נגמר.

אוהבת וכבר מתגעגעת

לילך קיים